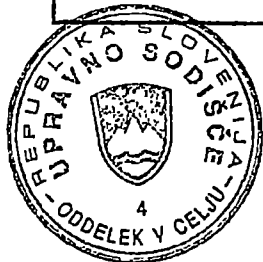

UPRavno sodišče RS, oddelek v Celju
ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA
UPRAVNO sodišče v *CELJU*
dne *11/4-2018*
Podpis pristojne sodne osebe:

IV U 203/2017-10

[Signature]
UPRavno sodišče
REPUBLIKE SLOVENIJE

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije, oddelek v Celju, je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodnik in sodnici Jasna Šegan kot predsednica ter Melita Ambrož in Edvard Ermenc kot člana,

ob sodelovanju pravosodne svetnice Mirijam Križevnik kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: JAVNO KOMUNALNO PODJETJE SLOVENSKE KONJICE, Celjska cesta 3, Slovenske Konjice, ki jo po pooblastilu direktorja mag. Franca Doverja zastopa Odvetniška družba Kac & odvetniki o.p., d.o.o., Maribor, zoper toženo stranko: REPUBLIKA SLOVENIJA, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Ljubljana,

zaradi dostopa do informacij javnega značaja,

o tožbi zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca, št. 090-170/2017/10 z dne 9. 10. 2017,

na seji 11. aprila 2018,

RAZSODILO:

- I. Tožba se zavrne.
- II. Vsaka stranka trpi svoje stroške postopka.

OBRAZLOŽITEV

1. Javno komunalno podjetje d.o.o., Slovenske Konjice je z odločbo, št. 1/2017 z dne 25. 7. 2015, v zadevi dostopa do informacij javnega značaja, ki jo je vložil (prosilec), v 1. točki izreka zavrnilo njegovo zahtevo za kopijo oziroma preslikavo naročilnice in/pogodbe med JKP Slovenske Konjice ali Občino Slovenske Konjice in Bogomir Amonom dipl. inž. grad., izvedencem in cenilcem za gradbeništvo; kopijo, preslikavo računa s strani Bogomir Amona za izdelavo izvedenskega mnenja o poškodbah na bazenu Slovenske Konjice in predlog sanacije; potrdilo o plačilu (izpisek iz TRR) - preslikava za plačilo računa Bogomir Amona; kopije vse ostale morebitne dokumentacije, preslikava v zvezi z izdelavo izvedenskega mnenja o poškodbah na bazenu Slovenske Konjice in predlog sanacije (1. točka izreka) in v 2. točki izreka odločil, da organ in stranka krijeta vsak svoje stroške postopka.
2. Informacijski pooblaščenec je z odločbo 090-170/2017/10 z dne 9. 10. 2017 pritožbi prosilca v 1. točki izreka delno ugodil in odločbo JKP, Javno komunalno podjetje d.o.o., Slovenske Konjice (v nadaljevanju organ), št. 1/2017 z dne 25. 7. 2017, delno odpravil in odločil, da je organ dolžan v roku enaintrideset (31) dni od vročitve te odločbe posredovati prosilcu na njegov elektronski naslov fotokopije naročilnice, št. 47/2017-MH z dne 30. 3. 2017, na način, da prekrije ime in priimek ter podpis osebe, ki je dokument pripravila, izobrazbo direktorja pri podpisu računa št. 28/17 z dne 14. 4. 2017 in izpis naloga za račun Bogomir Amon s.p., plačilo za izvedensko mnenje 16. 5. 2017. V 2. točki izreka je odločil, da se v preostalem delu pritožba prosilca zavrne in v 3. točki izreka, da v postopku reševanja te pritožbe niso nastali posebni stroški.
3. Informacijski pooblaščenec (v nadaljevanju IP) je ugotovil, da v obravnavanem primeru ni sporno, da je organ, kot javno podjetje in oseba javnega prava, zavezanec po Zakonu o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ). Upravljanje organa z bazenom Slovenske Konjice sodi med javnopravno delovanje, ki ga v primeru organa opredeljuje Odlok o organizaciji javnega komunalnega podjetja (v nadaljevanju Odlok). Zahtevani dokumenti izhajajo iz delovnega področja organa in organ z njimi nedvomno razpolaga v materializirani obliki, torej so izpolnjeni pogoji za informacijo javnega značaja po prvem odstavku 4. člena ZDIJZ. IP tako ugotavlja, da je v obravnavanem primeru sporno le, ali so zahtevane informacije prosto dostopne.
4. Predmet presoje so tako dokumenti posredovani IP in se nanašajo na bazen oziroma izvedensko mnenje o poškodbah na bazenu in predlog sanacije. Ker je organ zavrnil dostop do dokumentov iz razloga izjeme poslovne skrivnosti po 2. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, se je IP naprej opredelil do te izjeme. Pri

presoji subjektivnega kriterija za določitev poslovne skrivnosti je IP ugotovil, da na podlagi posredovanega Odloka, ki v 13.č členu sicer določa poslovno skrivnost in varovanje podatkov ter na podlagi ugotovitve, da organ Sklepa o poslovni skrivnosti z dne 5. 12. 2012 in Pravilnika o računovodstvu z dne 20. 12. 2016, ni poslal, dejansko subjektivnega kriterija za določitev poslovne skrivnosti organ ni izkazal, niti ni pojasnil, s čim je očitno, da bi mu nastala občutna škoda in kakšna bi bila. V nadaljevanju je IP ugotavljal, ali je mogoče zahtevane podatke opredeliti kot poslovno skrivnost po objektivnem kriteriju, torej, ali so predmet poslovne skrivnosti po tem kriteriju podatki, ki za podjetje pomenijo konkurenčno prednost. IP je ugotovil, da bi glede na stališča pravne teorije bilo mogoče opredeliti kot poslovno skrivnost podatek o izvajalcu, predmet naročila in višino stroškov, vendar je bilo treba upoštevati še določbo tretjega odstavka 39. člena ZGD-1, na podlagi katere se za poslovno skrivnost ne morejo določiti podatki, ki so po zakonu javni. Ob upoštevanju določb 7. člena in 8. člena Zakona o stvarnem premoženju držav in samoupravnih lokalnih skupnosti (v nadaljevanju ZSPDSL), je ugotovil tudi, da presojeni dokumenti ne morejo biti opredeljeni kot poslovna skrivnost, ker so nastali v zvezi z ravnanjem organa, kot osebe javnega prava, in ker se nanašajo na upravljanje bazena v lasti Občine Slovenske Konjice. K zgoraj navedenemu je IP dodal še ugotovitev, da so v skladu s četrtem odstavkom 10.a člena ZDIJZ, na spletni strani Uprave za javna plačila (v nadaljevanju UJP), razvidne vse transakcije zavezancev iz 1. člena ZDIJZ, pri čemer pri javnih podjetjih ni delitve na transakcije, ki izvirajo iz javne službe in tiste, ki izvirajo iz tržne dejavnosti, zato so vse transakcije prosto dostopne informacije javnega značaja, tako kot transakcija relevantna v obravnavanem primeru. Določene podatke je iz režima, ki velja za izvajalca javne službe in osebo javnega prava po 1. členu ZDIJZ, v skladu z 2. členom ZDIJZ, mogoče izvzeti le, če so izključno zasebno pravne narave. Zato mora biti organ pri določanju poslovne skrivnosti zelo restriktiven. Samo izjemoma, ko deluje na trgu in podatek zanj pomeni konkurenčno prednost oziroma bi lahko vplival na njegov tržni konkurenčni položaj in s tem ogrozil njegovo javnopravno poslanstvo, lahko tak podatek označi za poslovno skrivnost. Izhajajoč iz navedenega je IP zaključil, da podatki v zahtevanih dokumentih ne predstavljajo poslovne skrivnosti organa.

5. Ker je z vpogledom v posredovane dokumente ugotovil, da le ti obsegajo tudi osebne podatke, se je v nadaljevanju opredelil tudi do njih. V skladu s 3. točko prvega odstavka 6. člena ZDIJZ organ zavrne dostop do informacij javnega značaja, če se podatek nanaša na osebni podatek, katerega razkritje bi pomenilo kršitev varstva osebnih podatkov v skladu z določbami Zakona o varstvu osebnih podatkov (v nadaljevanju ZVOP-1). IP se je skliceval na določbe ZGD-1, Zakona o poslovnem registru (v nadaljevanju ZPRS-1) in Zakona o sodnem registru, po katerih kot varovanih osebnih podatkov ni mogoče šteti osebnih podatkov oseb pooblaščenih za zastopanje, za katere je vpis v javni register obvezen. Opozoril je,

da imajo poslovni subjekti, ki na trgu opravljajo registrirano gospodarsko dejavnost, pravico do varstva osebnih podatkov samo, kadar nastopajo kot fizične osebe v smislu posameznika po ZVOP-1, torej kot negospodarski subjekti. Podatkov o imenu in priimku direktorja organa ter njegov podpis na predmetni naročilnici tako ni mogoče šteti kot varovanih osebnih podatkov, ker se nanašajo na fizično osebo v funkciji zakonitega zastopnika organa, podatek o izobrazbi direktorja pa je varovan osebni podatek, zato ni podana pravna podlaga za njegovo razkritje. Prav tako kot varovanih osebnih podatkov ni mogoče šteti podatkov o izvedencu, ker se nanašajo na opravljanje registrirane dejavnosti. Po mnenju IP pa ni podane pravne podlage za obdelavo osebnih podatkov o imenu in podpisu fizične osebe, ki je pripravila naročilnico. Uslužbenci organa se ne štejejo za javne uslužbence v smislu Zakona o javnih uslužbencih, zato zanje ne velja določba 1. alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ.

6. Če dokument ali njegov del le delno vsebuje informacije, ki so izvzete iz prostega dostopa in jih je mogoče izločiti iz dokumenta, ne da bi to ogrozilo njihovo zaupnost, pooblaščen uradna oseba organa na podlagi 7. člena ZDIJZ in 19. člena Uredbe o posredovanju in ponovni uporabi informacij javnega značaja izloči te informacije iz dokumenta ter seznanil prosilca z vsebino preostalega dela dokumenta (delni dostop). Tako je varovane osebne podatke, s trajnim prekritjem, mogoče izločiti iz predmetnih dokumentov, ne da bi to ogrozilo njihovo zaupnost, zato je IP odločil, da mora organ ob posredovanju fotokopij prosilcu te podatke na dokumentih prekriti.
7. V nadaljevanju se je IP opredelil še do načina seznanitve z zahtevanimi informacijami. Prosilec zahteva informacije v obliki kopije oziroma sken PDF na njegov e-mail. Iz posredovanih dokumentov izhaja zavrnitev dostopa in dovolitev vpogleda v zahtevane dokumenta prosilcu kot občinskemu svetniku. Ker je organ zahtevo prosilca z dne 21. 7. 2017 obravnaval kot zahtevo po ZDIJZ, je v skladu s tem predpisom dolžan upoštevati tudi način seznanitve, ki ga je v svoji zahtevi opredelil prosilec. Obvezni sestavini zahteve sta opredelitev informacije in način seznanitve z vsebino zahtevane informacije, izjemo pa predstavlja primer iz drugega odstavka 25. člena ZDIJZ. To pomeni, da ima prosilec pravico izbrati način seznanitve z zahtevano informacijo in je organ na ta način, v okviru zakonskih možnosti, vezan. Funkcija posameznika v zadevi po ZDIJZ ni relevantna.
8. Tožeča stranka vlaga tožbo zaradi bistvenih kršitev določb postopka po 2. točki prvega odstavka 27. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1) in po 3. točki prvega odstavka 27. člena ZUS-1. Uvodoma v tožbi predstavlja kronološki potek dejanskega stanja, iz katerega izhaja, da je tožeča stranka kot oseba javnega prava med drugim tudi upravljavec bazena v Slovenskih Konjicah, ki ga je zaradi starosti od leta 2013 do leta 2016 sanirala, zaradi dotrajanosti pa je v začetku leta

2017 pridobila mnenje izvedenca gradbene stroke, ki je potrdil, da sanacija ne pride v poštev, ampak je treba bazenski kompleks v celoti prenoviti. Predmet zahteve stranke z interesom so bili izdani dokumenti v zvezi z izdelavo tega izvedeniškega mnenja. Pojasnjuje, da je po odločitvi župana Občine Slovenske Konjice, da bo bazen v kopalni sezoni 2017 zaprt, nanj naslovila javni poziv proti zaprtju bazena in začela zbirati podpise proti njegovemu zaprtju ter dne 21. 6. 2017 zahtevala dostop do dokumentov, ki so predmet tega postopka. Tožeča pojasnjuje, da je na poziv odgovorila 26. 6. 2017, v elektronskem sporočilu, in prosilca seznanila, da bo o njegovi zahtevi odločeno na 42. seji 26. 6. 2016, na kateri je nadzorni svet tožeče stranke sprejel sklep, da se občinskemu svetniku omogoči seznanitev z dokumentacijo. Šele potem je občinski svetnik, kot prosilec, v elektronskem sporočilu z dne 30. 7. 2017 na tožečo stranko naslovil zahtevo za dostop do informacij oziroma dokumentov na podlagi ZDIJZ. Dne 30. 6. 2017 je tožeča stranka na njegovo zahtevo odgovorila, da mu je kot občinskemu svetniku omogočen vpogled v dokumentacijo, dne 25. 7. 2017 pa je bila izdana odločba, ki pa se v obrazložitvi ni opredelila do posameznih dokumentov, zato je odločba tožeče stranke ostala neobrazložena, tožena stranka pa bi to kršitev morala sanirati tako, da bi z odločbo odpravila odločbo tožeče stranke in ji zadevo vrnila v ponovno odločanje. Ker tega ni storila, je sama storila bistveno kršitev pravil upravnega postopka.

9. Ni res, da tožeča stranka toženi stranki pred izdajo odločbe ni poslala dokumentov, na katere se je sklicevala. Poslala jih je v elektronskem sporočilu z dne 13. 9. 2017. Teh dokumentov tožena stranka ni upoštevala, zato je tudi iz teh razlogov podana bistvena kršitev določb upravnega postopka.
10. V nadaljevanju tožeča stranka, zato ker je njena odločba ostala neobrazložena, pojasnjuje, zakaj je sporne dokumente označila za poslovno skrivnost. V zadevi je pomembno, da so bili vsi podatki v zvezi z zaprtjem bazena javno dostopni (mnenje izvedenca, sporočilo javnosti o zaprtju bazena s strani Občine Slovenske Konjice in s strani tožeče stranke, informacije o prenovi oziroma izgradnji novega bazena, kakor tudi transakcija tožeče stranke, ki se nanaša na plačilo izvedenca). Pomembno je tudi, da je stranka z interesom, kot občinski svetnik, zavrnila vpogled v dokumente in da je po zavrnitvi vpogleda v dokumente zlorabila svojo pravico do dostopa informacij javnega značaja in zahtevala posredovanje informacij po elektronski poti. Pomembno je tudi, da je tožeča stranka, tudi po posvetu z revizorji, odločila, da so navedeni zahtevani podatki poslovna skrivnost, kot to določa 13. člen Odloka.
11. Tožeča stranka je te dokumente ocenila kot poslovno skrivnost, ker je ocenila, da bo s tem, ko bi jih posredovala v javnost, in bi javnost navedene dokumente napačno interpretirala, ob tem, da so bile informacije o porabi javnih sredstev že razkrite, lahko nastala občutna škoda. Želela je preprečiti nastanek škode, ki bi se

pokazal v krnitvi njenega ugleda, v posledici napačne, neresnične interpretacije letih. Ne gre spregledati tudi dejstva, da se je stranka z interesom pri sklicu izredne seje, v zvezi s spornim bazenom, zavzemala za proučitev smiselnosti prenosa upravljanja bazena iz JKP Slovenske Konjice na Zavod za šport Slovenske Konjice. Pripominja, da gre za dokumente, ki se nanašajo na naročilo izvedeniškega mnenja in plačilo le-tega, ki so bili javno objavljeni in je stranka z interesom z njimi že razpolagala. Tožeča stranka omenja še, da je zavezana k delovanju pošteno, pravilno, pravočasno in produktivno in da jo nadzirajo od nadzornega sveta JKP, revizijske družbe S & S, posamezni občinski odbori in na koncu še občinski svet Občine Slovenske Konjice. Ne vzdrži presoja tožene stranke v izpodbijani odločbi, da gre v vsakem primeru za javne dokumente, in da jih tožeča stranka na noben način ne bi mogla označiti za poslovno skrivnost. Če bi to držalo, tožeča stranka v nobenem primeru, kljub objavi teh podatkov, nikakor ne bi mogla vplivati na to, da zavaruje svoj ugled in nemoteno uresničuje svoje javnopravne naloge tako, da dokumente, ki v luči javnih informacij po ZDIJZ niso bistveni, označi za poslovno skrivnost. Tožeča stranka bi glede na navedeno morala pretehtati, ali je javni interes glede razkritja močnejši od interesa tožeče stranke za omejitev dostopa do zahtevane informacije in pri tem upoštevati, da zahtevani dokumenti z vidika namena in funkcije pravice dostopa do informacij javnega značaja niso bistveni, saj so vsi podatki v zvezi s porabo javnih sredstev za izdelavo mnenja že javni in vsakomur dostopni; da je zaradi tega tožeča stranka zadevne dokumente lahko označila kot poslovno skrivnost; da ima kljub temu, da je tožeča stranka oseba javnega prava pravico do opredelitve poslovnih skrivnosti tako po Odloku, kot sklepu o poslovni skrivnosti. Upoštevati bi morala tudi, da je stranka z interesom svojo pravico do dostopa do informacij javnega značaja zlorabila, saj je z vsemi zahtevanimi podatki že razpolagala. Ker tega tožena stranka pri svoji odločitvi ni upoštevala, je bilo dejansko stanje ugotovljeno napačno, posledično je bilo napačno uporabljeno materialno pravo, zato tožeča stranka sodišču predlaga, da po izvedbi ponujenih dokazov odpravi izpodbijano odločbo oziroma podredno izpodbijano odločbo odpravi in vrne toženi stranki v ponovno odločanje ter zahteva povrnitev stroškov postopka.

12. Tožena stranka je sodišču posredovala spise zadeve ter odgovor na tožbo, v katerem vztraja pri navedbah v izpodbijani odločbi ter prereka tožbene navedbe. Zavrača tožbeni ugovor bistvene kršitve pravil upravnega postopka. Izpodbijano odločbo je izdala na podlagi določbe 251. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (v nadaljevanju ZUP), torej je uporabila pooblastilo, da v primeru bistvenih kršitev določb postopka ali katere druge pomanjkljivosti, lahko drugostopenjski organ pomanjkljivosti odpravi sam ali po organu prve stopnje, ali po zaprosenem organu. Navaja, da Sklepa o poslovni skrivnosti z dne 5. 12. 2012 in Pravilnika o računovodstvu z dne 20. 12. 2016, ki naj bi bili posredovani z elektronsko pošto 13. 9. 2017, ni prejela. Prejela pa je dokumente, posredovane z

dopisom z dne 21. 8. 2017. Ne glede na to, njena odločitev tudi v primeru prejema obeh aktov ne bi bila drugačna, ker podatki, ki so po zakonu javni, ne morejo biti opredeljeni kot poslovna skrivnost. Ne strinja se niti z navedbami tožeče stranke, da bi lahko javnost napačno interpretirala predmetne dokumente, ob sicernjšnji javnosti podatkov o porabi javnih sredstev. Meni, da kažejo predmetni dokumenti preglednost vodenja samih postopkov in preglednost sprejemanja odločitev v zvezi z bazenom v Slovenskih Konjicah, saj jim takšno dolžnost ravnanja nalaga določba 7. člena ZSPDSL. Če tožeča stranka sledi temu načelu, ne more nastati škoda njegovemu ugledu in še manj nemotenemu izvajanju javne funkcije.

13. Prav tako ne vzdržijo navedbe tožeče stranke, da bi morala tožena stranka pri odločanju pretehtati, ali je javni interes glede razkritja močnejši od interesa tožeče stranke za omejitev dostopa do zahtevane informacije. Sklicuje se na določbo drugega odstavka 6. člena ZDIJZ in navaja, da v primeru, kot je obravnavani, ni imela pravne podlage, da bi tehtala javni interes po drugem odstavku 6. člena ZDIJZ, saj se test interesa javnosti uporabi samo v primeru, ko dostop do zahtevanih informacij javnega značaja ni dopusten, ker je podana ena od izjem po ZDIJZ, ki pa v obravnavanem primeru ni bila. Ne strinja se z navedbami tožeče stranke, da je imela javnost in prosilec v zvezi z zaprtjem bazena vse potrebne informacije. V izogib ponavljanju se sklicuje na navedbe v izpodbijani odločbi. Kot irelevantne šteje navedbe, da je prosilec občinski svetnik in da je zavrnil vpogled v predmetne dokumente. Prosilec je namreč vložil zahtevo za dostop do informacij javnega značaja in na podlagi ZDIJZ je organ tudi odločil.
14. V zvezi z navedbami, da je prosilec zlorabil svojo pravico do dostopa do informacij javnega značaja, pa tožena stranka navaja, da tožnik v tožbi navaja nov razlog za omejitev dostopa do predmetnih dokumentov, kar v skladu z določbo tretjega odstavka 20. člena ZUS-1 ni dopustno. Ne glede na to pa dodaja, da se je o zlorabi pravice dostopa do informacije javnega značaja tožena stranka že večkrat izrekla in da bi upoštevalje splošna stališča, ki izhajajo iz citiranih odločitev v zvezi s tem institutom, bilo težko ugotoviti zlorabo pravice dostopa v obravnavanem primeru. Sodišču predlaga, da tožbo v celoti zavrne.
15. Tožbo je sodišče poslalo stranki z interesom, _____, ki na tožbo ni odgovoril.
16. Odgovor na tožbo tožene stranke je bil poslan v vednost tožeči stranki in stranki z interesom.

K I. točki izreka.

17. Tožba ni utemeljena.

18. Po presoji sodišča je izpodbijani upravni akt pravilen in na zakonu utemeljen iz razlogov navedenih v njegovi obrazložitvi in se sodišče nanje v tej sodbi sklicuje (drugi odstavek 71. člena ZUS-1), k tožbenim navedbam pa še dodaja:
19. V obravnavani zadevi sodišče uvodoma izpostavlja tožbeni ugovor bistvene kršitve določb postopka. Tožeča stranka v tožbi navaja, da to kršitev predstavlja način odločitve tožene stranke, ki je kljub neobrazloženi odločbi organa (prve stopnje) sprejela odločitev sama, čeprav bi morala odločbo tožeče stranke odpraviti in zadevo vrniti v ponovno odločanje.
20. Sodišče tožeči stranki pojasnjuje, da je bila izpodbijana odločba izdana ob upoštevanju postopkovnih določb 248. člena in prvega odstavka 252. člena ZUP, predpisa, ki se na podlagi drugega odstavka 15. člena ZDIJZ uporablja za vprašanja postopka, ki niso urejena s tem zakonom, uporaba navedenih določb pa izhaja iz uvoda izpodbijane odločbe.
21. Določba prvega odstavka 252. člena ZUP določa, da če organ druge stopnje ugotovi, da so bili v odločbi prve stopnje zmotno presojeni dokazi, da je bil iz ugotovljenih dejstev napravljen napačen sklep glede dejanskega stanja ali da je bil napačno uporabljen pravni predpis, na podlagi katerega je bilo odločeno o zadevi, ali če spozna, da bi bilo treba po prostem preudarku izdati drugačno odločbo, odpravi odločbo prve stopnje s svojo odločbo in sam reši zadevo. Navedena določba torej organu druge stopnje (toženi stranki), daje ustrezno pravno podlago tako za obseg odločanja, kot tudi za vsebino odločitve, kot je obravnavana. Sodišče zato tožbeni ugovor v katerem tožeča stranka navaja, da bi morala tožena stranka ugoditi pritožbi in neobrazloženo odločbo prvostopenjskega organa odpraviti in zadevo vrniti temu organu v ponovno odločanje, zavrača kot neutemeljenega.
22. V nadaljevanju sodišče pojasnjuje, kot je to storila v obrazložitvi izpodbijane odločbe že tožena stranka, da sme organ prosilcu izjemoma zavrniti dostop do zahtevane informacije (izjeme od načela prostega dostopa), v primerih naštetih v prvem odstavku 6. člena ZDIJZ, ki v točki 2 določa, da organ zavrne dostop do zahtevane informacije, če se zahteva nanaša na podatek, ki je opredeljen kot poslovna skrivnost v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe. ZDIJZ torej glede opredelitve poslovne skrivnosti napotuje na uporabo ZGD-1, ki določa dva kriterija za določitev poslovne skrivnosti. Po subjektivnem kriteriju se za poslovno skrivnost štejejo podatki, za katere tako določi družba s pisnim sklepom (prvi odstavek 39. člena ZGD-1). Ne glede na to, ali so določeni s sklepi, pa po objektivnem kriteriju poslovno skrivnost predstavljajo tudi podatki, za katere je očitno, da bi nastala občutna škoda, če bi zanje izvedela nepooblaščen oseba (drugi odstavek 39. člena ZGD-1).

23. Iz opredelitve poslovne skrivnosti pa so že po zakonu izvzete določene vrste podatkov, ki glede na njihovo naravo ne morejo predstavljati poslovne skrivnosti. Te ZGD-1 opredeljuje v tretjem odstavku 39. člena, ki določa, da se za poslovno skrivnost ne morejo določiti podatki o kršitvi zakona ali dobrih poslovnih običajev in tudi ne podatki, ki so po zakonu javni.
24. Podatke, ki so javni že po zakonu, pa opredeljuje tudi tretji odstavek 6. člena ZDIJZ, ki določa, da se prosilcu dostop do določenih podatkov dovoli ne glede na izjeme od načela prostega dostopa iz prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Med drugim so tako prosilcu (razen v primerih iz 1. in 5. do 8. točke prvega odstavka ter v primerih, ko zakon, ki ureja javne finance ali zakon, ki ureja javna naročila, določata drugače) zmeraj dostopni tudi podatki o porabi javnih sredstev ter podatki, povezani z opravljanjem javne funkcije. Ti podatki se torej že na podlagi zakona štejejo za javne in morajo biti zainteresiranim na njihovo zahtevo zmeraj dostopni.
25. Sodišče se strinja s presojo tožene stranke, da se vsi zahtevani podatki nanašajo na upravljanje z bazenom Slovenske Konjice in da to upravljanje sodi med javnopravno delovanje prvostopenjskega organa. Prav tako sodišče soglaša z razlago tožene stranke, da so javna podjetja dolžna pri svojem delovanju upoštevati tudi ZSPDSLS, ki v določbi 7. člena določa načelo preglednosti, v skladu s katerim upravljavec stvarnega premoženja vodi postopke ravnanja s stvarnim premoženjem države in samoupravnih lokalnih skupnosti na način, ki zagotavlja preglednost vodenja postopkov in sprejemanja odločitev, v 8. členu pa zakon določa načelo javnosti ravnanje s stvarnim premoženjem. Navedeno tudi po presoji sodišča pomeni, da zahtevani dokumenti ne morejo biti opredeljeni kot poslovna skrivnost, ker so nastali v zvezi z ravnanjem organa, kot osebe javnega prava in ker se nanašajo na upravljanje bazena v lasti občine, torej predstavljajo izjemo iz določbe tretjega odstavka 39. člena ZGD-1, oziroma izjemo iz 1. alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ.
26. Ob upoštevanju navedenega, torej javnopravne narave zahtevanih dokumentov, sodišče kot nerelevantno v zadevi šteje navedbo tožeče stranke, da je bila presoja subjektivnega in objektivnega kriterija za določitev poslovne skrivnosti na podlagi 39. člena ZGD-1, nepravilna, ker ni bila oprta na Sklep o poslovni skrivnosti z dne 5. 12. 2012 in Pravilnik o računovodstvu z dne 20. 12. 2016, kljub temu, da sta bila drugostopenjskemu organu poslana pravočasno, dne 13. 9. 2017. Sodišče ugotavlja, da listine upravnega spisa prejema navedenih aktov ne izkazujejo, je pa tožeča stranka tožbi priložila kopijo sporočila, iz katerega je razvidno, da sta bila oba dokumenta toženi stranki posredovana dne 13. 9. 2017. Kot je sodišče že pojasnilo, zaproseni dokumenti ne morejo biti opredeljeni kot poslovna skrivnost, zato pravzaprav vprašanje presoje subjektivnega kriterija za določitev izjeme oziroma poslovne skrivnosti, v tej zadevi ni pomembno.

27. Ne glede na zgoraj navedeno, pa sodišče pritrjuje presoji tožene stranke tudi v delu, ki se nanaša na izpolnjevanje subjektivnega in objektivnega kriterija poslovne skrivnosti v smislu 2. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, v povezavi z določbo 39. člena ZGD-1. Način varovanja poslovne skrivnosti in odgovornosti oseb, ki jo morajo varovati, bi morala biti opredeljena oziroma določena s pisnim sklepom, podatke, ki so poslovna skrivnost družbe, pa morajo varovati tudi osebe zunaj družbe (prvi in drugi odstavek 40. člena ZGD-1). Odlok v 13.č členu določa poslovno skrivnost in varovanje podatkov, vendar poslovne skrivnost ne opredeljuje določno. Prav tako zahtevanih podatkov ni mogoče opredeliti kot poslovno skrivnost po objektivnem kriteriju, torej, ali so predmet poslovne skrivnosti po tem kriteriju podatki, ki za podjetje pomenijo konkurenčno prednost. Značilnost poslovne skrivnosti po obeh kriterijih je namreč ravno v tem, da gre za podatke, ki so znani le določenem, omejenem krogu ljudi, tega pa tožeča stranka ni dokazala v postopku pred izdajo odločbe, niti tega ne zatrjuje v tožbi. Zatrjuje ravno obratno, da gre za podatke, ki jih je že javno objavila, torej do njih lahko dostopa širši krog ljudi.
28. V nadaljevanju pa sodišče ugotavlja, da je tožena stranka po ugotovitvi, da podatki v zahtevanih dokumentih ne predstavljajo poslovne skrivnosti organa, z vpogledom v posredovane dokumente ugotovila, da le ti obsegajo tudi osebne podatke, ki jih je presojala skladno s 3. točko prvega odstavka 6. člena ZDIJZ v zvezi določbami ZVOP-1. Pravilno je ugotovila, da ob upoštevanju določb ZGD-1, Zakona o poslovnem registru (v nadaljevanju ZPRS-1) in Zakona o sodnem registru, kot varovanih osebnih podatkov ni mogoče šteti osebnih podatkov oseb, pooblaščenih za zastopanje, za katere je vpis v javni register obvezen. Zato podatek o imenu in priimku direktorja organa ter njegov podpis na predmetni naročilnici ni varovani osebni podatek, podatek o izobrazbi direktorja pa je varovan osebni podatek, zato ni podana pravna podlaga za njegovo razkritje. Med varovane osebne podatke ni mogoče uvrstiti niti podatkov o izvedencu, ker se nanašajo na opravljanje registrirane dejavnosti. Drugače je z osebnimi podatki o imenu in podpisu fizične osebe, ki je pripravila naročilnico, ker uslužbenci JKP Slovenske Konjice tudi po presoji sodišča niso javni uslužbenci v smislu Zakona o javnih uslužbencih, zato zanje ne velja določba 1. alinee tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ.
29. Sodišče soglaša s toženo stranko, ki je v odgovoru na tožbo tožbene navedbe, da prosilec zlorablja svojo pravico do dostopa do informacij javnega značaja, opredelila kot tožbeno novoto, ki je skladno z določbo 20. člena ZUS-1 prepovedana. Tožeča stranka bi namreč morala, če bi prosilcu želela omejiti dostop do zahtevanih dokumentov na zatrjevani podlagi, odločbo utemeljiti z razlogi petega odstavka 5. člena ZDIJZ. Ti razlogi iz odločbe, ki jo je v pritožbenem postopku presojala tožena stranka, ne izhajajo, zato je sodišče to navedbo, kot nedovoljeno, zavrnilo.

30. Tožeči stranki sodišče, kljub opredelitvi prej citirane navedbe kot tožbene novote, pojasnjuje, da možnost zavrnitve dostopa do zahtevanih informacij, zaradi razlogov po petem odstavku 5. člena ZDIJZ, predstavlja izjemo od splošno uveljavljenega načela prostega dostopa, zato jo je treba razlagati ozko. Upravno sodišče se je o navedem razlogu za zavrnitev že večkrat izreko, med drugim tudi v sodbi št. III U 240/2012 z dne 7. 11. 2013. V tej sodbi je sodišče pojasnilo, " da gre za zlorabo pravice v primeru, ko subjekt prestopi meje pravno zavarovanega upravičenja tako, da ogroža oziroma posega v pravico drugega, ko torej prosilec pravico, ki mu jo daje pravo, izvršuje v nasprotju z njenim ciljem oziroma namenom tako, da prekomerno ovira in na nedopusten način posega v delo in dostojanstvo organa, ki mu s tem onemogoča, da bi opravljal delo samostojno v okviru ustave in zakonov, to pa ima lahko vpliv tudi na pravice tretjih, ki so udeleženi v (drugih) postopkih, ki jih vodi organ. Kot se poudarja v pravni teoriji, gre pri zlorabi pravic za konflikt dveh pravic, ki se med seboj ne izključujeta, posamezni upravičenec pa pravico izvršuje na način, ki drugemu škoduje (tako dr. Anton Berden, Zloraba pravice, Pravna praksa, št. 26/2000 dne 28. 9. 2000)". Ker torej takega ravnanja, ki bi ga bilo mogoče umestiti pod pojem zlorabe pravice pavšalne navedbe tožeče stranke v tožbi ne izkazujejo, je sodišče moralo navedeni tožbeni ugovor zavrniti tudi iz tega razloga.
31. Na podlagi navedenega je sodišče zaključilo, da je izpodbijani sklep pravilen in zakonit, zato je tožbo kot neutemeljeno zavrnilo na podlagi prvega odstavka 63. člena ZUS-1.
32. Sodišče je odločitev sprejelo na seji in ni opravilo predlagane obravnave. V 59. členu ZUS-1 je namreč določeno, da sodišče lahko odloči brez glavne obravnave (sojenje na seji), če dejansko stanje, ki je bilo podlaga za izdajo upravnega akta, med tožnikom in tožencem ni sporno. Ne glede na to pa lahko odloči brez glavne obravnave tudi v primerih iz drugega odstavka 59. člena ZUS-1, med drugim tudi, če je dejansko stanje med tožnikom in tožencem sporno, vendar stranke navajajo zgolj tista nova dejstva in dokaze, ki jih skladno z ZUS-1 sodišče ne more upoštevati (52. člen ZUS-1) ali pa predlagana nova dejstva in dokazi niso pomembni za odločitev (2. alineja drugega odstavka 59. člena ZUS-1).

K II točki izreka:

33. Izrek o stroških temelji na četrtem odstavku 25. členu ZUS-1, po katerem trpi vsaka stranka svoje stroške postopka, če sodišče tožbo zavrne ali zavrže.

PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Celje, 11. april 2018

Predsednica senata:

Jasna Šegan, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirnikom
Podpis pristojne sodne osebe: